

De vriendenstem : raadgevingen voor elken dag der week

<https://hdl.handle.net/1874/237168>

nam 14068

255

RELS. 12.

DE
VRIENDENSTEM.

RAADGEVINGEN

VOOR

ELKEN DAG DER WEEK,

getrokken uit de „Paillettes d'Or.”

.....
BIBLIOTHEEK

Vak 55

.....
KINDERBROEDERS

.....
A. WEERT.

.....
EDUARD VAN WEES,
UITGEVER.

GOUDKORRELS.

1	Kleine Maand van den H. Joseph...	f 0,10
2	" " van Maria	- 0,10
3	" " van het H Hart.....	- 0,10
4	Leve Maria.....	- 0,10
5	De burger Zouaven.....	- 0,05
6	Geestelijke Leidraad.....	- 0,05
7	Herinnering aan het Christ. Huisgezin.	- 0,05
8	Het Vagevuur en de Hemel op den Kruisweg overwogen.....	- 0,10
9	Aan den voet des Altaars.....	- 0,10
10	Oefening van Godsvr. tot den H Jozef.	- 0,05
11	De H. Jozef en het Kind, dat zich tot de Eerste H. Communie voorbereidt ..	- 0,15
12	De Vriendenstem.....	- 0,05
13	Kruisweg voor en na de H. Communie	- 0,10
14	De Godsvr tot den Engelbewaarder.	- 0,10
15	Vergeef ons onze schulden.....	- 0,10
16	Jesus in het Tabernakel	- 0,15
	In linnen bandje.....	- 0,25
17	Bloempjes ter eere van Maria vergaard.	- 0,05
18	Laten wij tot het Tabernakel gaan.	- 0,05
19	Een week in het H. Hart van Jesus...	- 0,05
20	Korte bemerkingen op eenige grond- waarheden van het H. Evangelie	- 0,05
21	Komt allen tot mij! het H. Hart van Je- sus wil ons onderrichten en troosten	- 0,05
22	Maria is uwe Moeder.....	- 0,05
23	Aan de voeten van Maria	- 0,05
24	Hebt de waarheid lief.....	- 0,05
25	Vlucht de Ledigheid.....	- 0,05
26	Het Kruisteeken	- 0,10
27	De Bruid van Jesus.....	- 0,10

Bij getallen, ter verspreiding wordt aanzienlijke korting verleend.

VAK 55

NO. 255

DE

VRIENDENSTEM.

RAADGEVINGEN

VOOR

ELKEN DAG DER WEEK,

getrokken uit de „Paillettes d'Or.”

[v. Volzain]

TWEEDE DRUK.

Bibliotheek

MINDERBROEDE

WEERT.

BREDA,
EDUARD VAN WEES,
UITGEVER.

1879.

Imprimatur.

Datum in HOEVEN, hâc 27 Julii 1879.

C. VAN DER VEEKEN.

Libr. Censor.

De Vriendenstem.

Onder dezen titel bieden wij eene reeks van korte raadgevingen voor elken dag der week aan.

Als de stem eens vriends, als die van onzen goeden engel zullen zij, telkens wanneer de gelegenheid zich aanbiedt, ons aansporen tot het verrichten eener goede daad, tot het brengen van een klein offer of het doen eener versterving.

VOOR DEN ZONDAG.

De vereeniging der harten.

Zie elke week met blijdschap den *Zondag* aanbreken, dien God *Zijn dag* noemt.

Aan elken dag heeft God opge-

dragen, ons nader tot de eeuwigheid te brengen, door ons op den weg, dien wij bewandelen, zooveel vreugde en zooveel smart te verschaffen, als noodig is, om ons te versterken en te zuiveren.

De Zondag echter heeft een bijzondere zending, enkel van liefde.

Ik zal deze zending van liefde, die de Zondag bij ons te vervullen heeft, met denzelfden naam bestempelen, die een Heilige er aan gaf, n. l. : *Het verbindingssteeken der harten.*

*Des Zaterdag*s trekt men de klederen uit, die door het werk en het gebruik hunne frischheid verloren hebben; *des Zondag*s trekt men klederen aan, die niet alleen frisscher maar ook schooner en sierlijker zijn.

Waarom tracht men niet evenzeer zijn hart, als zijn lichaam te versieren?

Is het gedurende de week niet dikwijls bevekt en ontsierd door kleine

wreveligheden, door menigvuldige oplopendheden, door harde woorden, door baatzucht?

Welnu, waarom al die fouten, die de liefde verzwakt heeft, niet hersteld? Waarom elkander 's *Zaterdags* niet edelmoedig vergeven, elkander oprecht de hand gedrukt, ja zelfs, in den familie-kring omhelsd, om vervolgens, met een tevreden en blijmoedig hart, het aanbreken van den volgenden dag, *den Zondag*, af te wachten?

De Zondag is de dag van den vrede met God voor de harten. Op dien dag moet men alle afgekeerdheid, elken wrevel ter zijde zetten en slechts vergevingsgezindheid, toegevendheid en vriendelijkheid ademen.

Hoe aangenaam is toch de plicht, elkander te beminnen, en elk gevoel van afkeer uit ons hart te bannen?

Welnu, elke *Zondag* legt ons die plicht op.

Geven wij toch nimmer aan *koelheid*

en *onverschilligheid* den tijd om wortel te schieten in ons hart; dergelijke gevoelens gaan zoo gemakkelijk over tot *afkeer* en *haat*; en is deze eenmaal in het hart, hoe moeielijk is het dan, ze er uit te drijven!

De haat is een vreeselijke kanker, waarvan de voortgang door geene middelen kan worden gestuit.

Het is een vergiftige plant, die de tuinman nooit geheel kan ontwortelen.

Hij kan slechts door een wonder worden uitgeroeid.

Werpen wij een dam op tegen de verwoestingen der *onverschilligheid* en der *lichtgeraaktheid*.

Elke huisvader of zijn plaatsvervanger moest elken *Zaterdag* tot de zijnen zeggen: *Dezen avond worde alles vergeven en vergeten, om morgen, Zondag, in oprechte liefde tot elkander, een nieuw leven te beginnen.*

VOOR DEN MAANDAG.

De Liefde.

8 Wees liefderijk en minzaam, heb
steeds een glimlach op uwe lippen,
wanneer gij alleen zijt.

9 Ontveins de onbeleefdheden, de
ruwe manieren, die men zich in uwe
tegenwoordigheid veroorlooft.

10 Verlangt men iets van u, wijk
zonder ontevredenheid, zonder zelfs
het geweld te toonen, dat gij u moet
aandoen. Daardoor zult gij anderen
voldoen en zelve tevreden zijn.

11 Tracht anderen zooveel mogelijk
genoegen te geven, hen te troosten,
te vermaken, te helpen, hun dank-
baarheid te toonen.

12 Doe wel aan de zielen van hen,
die u omgeven: nu eens door een
godvruchtig woord, dan weder door
eene aanmoediging, andermaal door
een stil gebed.

1 Overwin uw afkeer en tegenzin om dezen of genen te ontmoeten.

Treed hem te gemoet en de goede God zal voor u uitgaan.

2 Ontvang met welwillendheid dien lastigen bezoeker, die naar u vraagt: God zendt hem tot u.

3 Vergeef aanstonds alle ongelijk u aangedaan. Gij meent dat men u *met opzet* heeft beleedigd? Welnu, als het zoo is, zijn dan uwe verdiensten niet des te grooter?

4 Weiger nimmer de aalmoes, die men u vraagt; maak eene goede meening en geef aan God, terwijl gij den arme bedeeft.

5 Denk geen kwaad van dien schuldige; heb medelijden en bid voor hem.

6 Waarom zoudt gij veronderstellen, dat anderen het op u gemunt hebben? Begrijpt gij niet, dat die gedachte u hindert, u verontrust en uw hart bederft?

7 Weerhoud dien spotlach op uwe

lippen; gij zoudt daardoor hem bedreeven, die het voorwerp uwer spotternij is. Waarom anderen leed aandoen?

Leen u tot alles, wat men van u verlangt.

Zoo gij uit een geest van liefde handelt, zal God niet toelaten, dat men te veel misbruik van uwe goedheid make.

VOOR DEN DINSDAG.

Gods tegenwoordigheid.

Wees steeds met God vereenigd! O het is zoo aangenaam altijd te leven met hen, die men lief heeft.

Gij ziet God niet; en nochtans is Hij bij u evenals een vriend, van wien gij slechts gescheiden zijt door eene gordijn, die hem aan uw oog onttrekt, zonder hem te beletten u te zien.

Als de ziel niet door de zonde

besmeurd is, dan ziet men, wanneer men eenige oogenblikken in zich zelve keert, God in zijn hart even duidelijk en klaar als men het licht in een vertrek waarneemt.

// Men geeft zich niet altijd rekenschap van de Goddelijke tegenwoordigheid; nochtans oefent zij noodzakelijk invloed uit op onze handelingen.

12 Al is de taak, die wij te verrichten hebben, nog zoo moeielijk, zij wordt gemakkelijk, als wij ze onder het oog van God volbrengen.

1 De gedachte aan God is niet hinderlijk, waarom zouden wij niet steeds aan Hem denken?

2 Ga, vrees niet onder het oog van uwen God; vrees niet te glimlachen, te beminnen, te hopen, het aangename des levens te smaken.

3 Gelijk eene moeder zich veheugt over de vreugde van haar kind, zoo scheidt God behagen in onze vroolijkheid en opgeruimdheid.

Weet gij, wat God niet wil, wat Hem leed doet, wat Hem vertoornt? Alles wat u kan schaden: Die gedachte welke uwe ziel zou besmeuren, die begeerte welke uw hart zou verontrusten, die daad, welke uwe gezondheid zou hinderen, uwe krachten doen afnemen en uwe rust storen.

Verlang bijgevolg nooit naar hetgeen God niet wil. God, die steeds nabij u is, herstelt uwe verkeerdheden, geeft u het middel aan de hand, om eene minder goede daad door eene deugdoefening, weder goed te maken. Hij droogt de tranen, die eene onverdiende of al te strenge berisping u doet storten.

Gij behoeft slechts even uwe oogen neder te slaan, in u zelve te treden, en inwending te zeggen: »*Sta mij bij!*»

Spreekt God in dit oogenblik niet tot uw hart?

Ongetwijfeld Hij zegt tot u: »Verdraag dit; Ik ben hier om u te helpen.»

En gij zoudt weigeren ?

Hij zegt tot u: *Zet dit werk, dat u verveelt, nog een half uur voort;*" en gij zoudt het staken ?

Hij zegt: »*Doe dat niet*" en gij zoudt het toch doen ?

Hij zegt: »*Kom, laat ons te zamen gaan, daar, waar de gehoorzaamheid u roept;*" en gij zoudt u durven verzetten ?

VOOR DEN WOENSDAG

De zelfverloochening.

Vrees niet voor het woord zelfverloochening. Gij meent, dat het dezelfde beteekenis heeft, als: kwelling, dwang, verveling, afmatting. Neen, het wil ook zeggen: liefde, zuivering, volmaking.

Die zich niet verloochent, bemint niet.

Die zich niet verloochent, wordt niet gezuiverd.

Die zich niet verloochent, wordt niet volmaakt.

Zich zelf verloochenen is, zich aan zijn plicht hechten, ondanks de moeilijkheden, den afkeer, de verveling, den slechten uitval.

Zich zelven verloochenen is, aan zijne plichten, onder welken vorm deze zich ook voordoen, alles slachtofferen: gebed, arbeid, vriendschap, kortom alles, niet alleen, wat de enkele vervulling maar zelfs de volmaakte volbrenging daarvan zou beletten.

Zich zelven verloochenen is, met kloekmoedigheid alles verwijderen, wat het hart belemmert of de vrije werking der genade belet, als: verlangens naar eene ingebeelde volmaaktheid, vooral die gevoelens van teedere toegenegenheid, die ons in het gebed, gedurende den arbeid

zelfs in den slaap verontrusten; die ons aantrekken door hunne bevalligheid, en waarvan het gewone gevolg is, ons alle wilskracht te ontnemen.

Zich zelve verloochenen is, weerstand bieden aan de neigingen onzer zinnen, die naar voldoening trachten, enkel uit zucht naar genot, terwijl wij ons geweten trachten gerust te stellen met het zeggen: »*Het is toch geen zonde.*»

Zich zelve verloochenen eindelijk is, ten koste zelfs van pijnlijke pogingen, alles uit ons hart, onzen geest en onze verbeelding verbannen, wat het oog van God zou kunnen kwetsen.

De zelfverloochening is geene op zich zelve staande handeling, die eenmaal volvoerd, ons vrij doet ademen; gedurende geruimen tijd moet men ieder uur, ja, ieder oogenblik een offer brengen, atwijzen, weerstand bieden, uitroeien.

Maar is dit dan geene voortdurende inspanning, geen aanhoudende dwang?

Neen, dat is het niet, als maar de liefde of de vrees uw drijfveer is.

Noemt gij het bedwang en inspanning als gij, al is het met opoffering van uw eigen gemak, plaats maakt voor een vriend, die u komt bezoeken?

Welnu, God laat u van tijd tot tijd Zijne tegenwoordigheid gevoelen.

Hij is bij u!

Zoudt gij, om Hem bij u te houden, Hem, wiens blikken zoo zuiver zijn, niet wat meer zedigheid in uw gedrag willen toonen?

Zoudt gij, om Hem in de H. Communie met meer vrucht te ontvangen, die gevaarlijke genegenheid, dat vooroordeel, die kwade begeerte, die al te menschelijke en zinnelijke gehechtheid niet laten varen?

O! zoo gij bemindet!

Zoudt gij het een bedwang noemen, met kracht den beker te verbrijzelen,

dien gij meent vergiftigd te zijn, en dien eene ingebeelde behoefte u dringt te ledigen?

En gij zoudt onmachtig blijven tegenover dat genot, dat u aantrekt, die zinnelijke begoocheling, die u gaat misleiden; die verlokkende stem, die u aanzet, om uw plicht, al ware het slechts voor een oogenblik, te verzuimen, zelfs dan, als uw geweten u toeroept: *Neem u in acht!.....*

Helaas! niet in eens, maar langzamerhand voert de stroom, de bloem, die men er in liet vallen, naar den afgrond.

Eveneens voert het genot allengs tot de zonde een hart, dat zich door zijne aanlokselen liet verleiden.

Omdat ik mij niet wist te beteugelen in geoorloofde vermaken, ben ik tot hetgene niet geoorloofd is, vervallen.

H. PAULINUS VAN NOLA.

VOOR DEN DONDERDAG.

De overgeving aan de Goddelijke
Voorzienigheid.

Stel u voor, dat bij uw ontwaken de Goede God zijne hand naar u uitstrekt en tot u zegt: »Wilt gij dat Ik van daag voor u zorg?» — en gij, arme ziel, strekt uwe handen uit naar dien goeden Vader, en zeg tot Hem: »Ja, dit wensch ik; geleid mij, bewaar mij, bemin mij: ik zal zeer, zeer gehoorzaam en onderworpen zijn!

En als gij zoo onder de hoede en bescherming van God blijft, zou het dan mogelijk zijn, dat gij bedroefd of ongerust wierdet of u niet gelukkig gevoeldet?

Neen, God zal nimmer toelaten, dat u eene smart treffe, die uwe moeder u niet zoude willen laten lijden.

Hij zal u nimmer eene beproeving doen ondergaan, die uwe moeder u niet zoude willen verzenden.

Hij bemint u meer dan uwe moeder, en Hij is machtiger dan zij.

Doorleef dus uwen dag kalm en tevreden. Gij hebt er duizendmaal meer reden toe dan, toen gij nog klein zijnde, gevoeldet, dat gij onder de hoede uwer moeder waart.

Heb slechts ééne zorg; n. l. God niet te mishagen, en gij zult zien, hoe God zich met u en met al wat u aangaat, zal bezighouden met uwe lichamelijke belangen, uwvriendschapsbetrekkingen, de zorg voor uwe zaken; gij zult verwonderd zijn over de onverwachte verlichtingen, die gij zult ontvangen, en over den vrede, dien gij bij uw werken en handelen zult smaken; hetzij de uitslag daarvan goed of slecht zij.

Hetzij beproevingen, ziekten, verveling, ontberingen of onrechtvaardige

behandelingen u kwellen, denk, dat zij niet tot u komen, dan geleid door de vaderlijke hand van God, die ze slechts in zooverre zal toelaten, als Hij noodig oordeelt, om uwe ziel van eene wonde te genezen, of haar voor nieuwe vlekken te vrijwaren.

Kunt gij aannemen, dat uwe moeder u een bitteren drank zoude toedienen, alleen om u te doen lijden?

Valt de vervulling van uw plicht u zwaar, hetzij, omdat hij moeielijk is of omdat gij vermoeid zijt, of tegenzin gevoelt, zoo verhef uw oog tot God en zeg met vertrouwen: »*Helpt mij*» — zet daarna uw arbeid voort, zelfs dan, wanneer gij meent, dat gij uw werk slecht verricht.

Meent gij, dat uwe moeder, in dergelijke omstandigheden, u niet zou te hulp gekomen zijn?

Als eenige van die oogenblikken van verveling en ijdele verschrikking, die de ziel als in een duisteren nacht

aan zich zelve overlaten, u komen bestormen, roep dan uit:

Mijn God! evenals een beangst kind roept:

»*Moeder.*» —

Denkt gij, dat uwe moeder op die wijze geroepen, niet zou toesnellen, om u gerust te stellen?

Als gij schuldig zijt, wees dan zelfs niet bang voor God, maar zeg tot Hem met betraande oogen:

Vergeef mij..... voeg er dan zachtjens bij:

Straf mij spoedig, o mijn God!

Denkt gij dat in zulk geval uwe moeder nog getwijfeld zou hebben aan de oprechtheid van uw leedwezen, en ontevreden op u zou gebleven zijn?

Ja, geliefde ziel, behoud altijd uw hart in vrede, terwijl gij kalm uw dagelijksch werk voortzet,.... ja, wat meer is, wees altijd opgeruimd.

Wat kan u beletten altijd opgeruimd te zijn.

Gij die geene moeder meer hebt, om u te beminnen, en die er nochtans zoo'n behoefte aan gevoelt, bemind te worden.

God wil uwe moeder zijn.

Gij, die geen broeder hebt, om u bij te staan, en die nochtans zooveel hulp noodig hebt:

God wil uw broeder zijn.

Gij, die geen vriend hebt om u te troosten, en die nochtans veel troost noodig hebt:

God wil uw vriend zijn.

Bewaar dan altijd die kinderlijke eenvoudigheid, met tot God te gaan, en met Hem te spreken, zooals gij met uwe moeder spraakt.

Bewaar dat argeloos vertrouwen, in Hem uwe moeielikheden, uwe plannen, uwe vreugden, mede te deelen, zooals gij ze uwen broeder mededeeldet.

Bewaar die liefdevolle woorden, met Hem te zeggen, hoe gelukkig

gij u gevoelt van Hem af te hangen, en in Zijne liefde te leven, zooals gij dit aan den vriend uwer jeugd zeidet.

Bewaar eindelijk de edelmoedigheid van uw kinderlijk hart, om aan God alles te geven, wat gij hebt.

U door Hem alles te laten ontnemen, wat Hem behaagt, alles te willen, wat Hij wil, en niets onmogelijk te vinden in hetgeen Hij gebiedt.

Gevoeldet gij niet, hoe aangenaam en troostend deze gedachten zijn?

Hoe ouder gij wordt, des te meer zult gij gevoelen, dat er geen geluk te vinden is dan in:

Met God te leven en zich geheel aan Hem over te geven.

Neen, niemand zal u hinderen, als God het niet wil; en zoo Hij het wil, wees dan zachtmoedig en geduldig; ween, als uw hart bedroefd is, maar bemin altijd en wacht!..... de beproeving zal voorbij gaan, en God, arme ziel, zal altijd met u blijven,

VOOR DEN VRIJDAG.

Het Gebed.

O! Indien gij eens goed wist, wat bidden is.

O! Indien God u de genade gaf van het gebed te beminnen! Hoe kalm zou uwe ziel en hoe beminnend uw hart wezen! Welk eene innige en stille blijdschap zou op uw gelaat te lezen staan, zelfs dan, wanneer uwe oogen tranen zouden storten.

Bidden is:

Door den eersten kreet, die het hart of de lippen ontsnapt.

God waarschuwen, dat men met Hem wil spreken, en God is zoo goed, van altijd bereid te zijn, ons te aanhooren; en — wij mogen zeggen — op den eersten kreet van het gebed toont Hij zich aan de ziel met de stipte nauwkeurigheid van een getrouwen dienstknecht, en zegt tot

ons met eene onuitsprekelijke liefde :

»Hier ben Ik, gij hebt Mij geroepen, wat wilt gij van Mij?»

Bidden is :

Al den tijd van het gebed in het gezelschap van God blijven, alsof men God een bezoek bracht, met de verzekering, dat men Hem nooit verveelt, waarover men Hem ook komt spreken, wat men Hem ook kome vragen, dan zelfs wanneer men Hem niets zegt, en men zich naar het voorbeeld van dien goeden boer, van wien de heilige Pastoor van Ars spreekt, tevreden stelt met God te raadplegen en door Hem geraadpleegd te worden.

Bidden is :

Bij God doen, wat een kind doet bij zijne moeder — de arme bij den rijke, die geneigd is, hem wel te doen — de vriend bij zijnen vriend, aan wien hij steeds wenscht zijne genegenheid te toonen.

Bidden is :

Den sleutel van alle hemelsche schatten in zijne handen houden, binnendringen in de vreugde, de kracht de barmhartigheid, de goedheid van God.

Bidden is :

Evenals de spons in den Oceaan, zonder moeite het water opneemt, dat hem omringt, in geheel zijn wezen dat geluk, die sterkte, die barmhartigheid, die goedheid ontvangen en medenemen.

O ! indien gij goed wistet te bidden, en het gebed bemindet, hoe deugdzaam, nuttig, vruchtbaar en verdienstvol zou uw leven zijn.

Niets verheft de ziel zoozeer als het gebed.

God, die zich eenigermate tot de ziel vernederd heeft, doet haar zachtens met zich in het verblijf des lichts en der liefde opklimmen, en wanneer het gebed geëindigd is, gaat de ziel met een meer bereidwilligen

geest en een meer ijverigen wil aan haar dagelijksch werk.

Wat zij gezien, wat zij gehoord en ingeademd heeft, vervult haar met iets goddelijks en zij deelt van haren overvloed aan allen mede, die haar naderen.

Indien gij in uwe studiën wilt slagen, zoo dit tot uwe heiliging verstrekt, zoo bid, alvorens uw werk te beginnen.

Zoo gij wilt slagen in uwe betrekkingen met de menschen, maar zoodanig, dat gij daardoor tevens stichting geeft en altijd den vrede bewaart, bid dan, alvorens u met de schepselen te onderhouden.

Niets veraangenaamt het leven zoozeer als het gebed.

Er is een gebed, dat men *alleen* verricht, waarin de ziel gescheiden van alle schepselen slechts deze twee woorden kent:

God en ik ;

God, om mij te beminnen.

*Ik, om Hem te aanbidden, te loven,
te verheerlijken, te bedanken.*

God, om mij te geven.

*Ik, om ootmoedig te ontvangen, mij
te vernederen, te vragen, te hopen,
mij te onderwerpen.*

O! wie zal zeggen, wat er tusschen
God en de ziel omgaat.

Er is een gezamenlijk gebed, waarin
twee zielen, door een heilige vriend-
schap verbonden, hunne gedachten,
hunne verlangens vereenigen, en
terwijl zij vergeten, wat het hunne
is, zich aan God aanbieden, als waren
zij slechts één persoon, en tot Hem,
zeggen, als waren zij slechts één:

Ontferm U mijner!

Er is een gebed, dat op hetzelfde
uur en met dezelfde woorden door
twee van elkander verwijderde per-
sonen gestort wordt.

Heerlijk gebed; dat twee harten,
door eene droevige scheiding ver-

scheurd, hereenigt; harten, die dus onder het oog van God, voor een oogenblik hereend, weer moed vatten, om ieder volgens zijn staat, op den weg des Hemels voort te gaan.

Er is vooral een gemeenschappelijk gebed, dat de belofte bezit, van de bijzondere tegenwoordigheid van God; een gebed zoo troostend, voor de zwakke en schuldige ziel, die met waarheid kan zeggen:

» *Mijn gebed stijgt ten Hemel, ondersteund door de gebeden der anderen.* »

Nog eens, als gij kondet bidden, en het gebed bemindet, hoe deugdzzaam, nuttig, vruchtbaar en verdienstvol zou uw leven zijn.

VOOR DEN ZATERDAG.

De IJver.

Gij, bemint God, niet waar, geliefde ziel, gij, die door God zoo innig bemind wordt.

Ja, zeker, ik bemin Hem.

En wat doet gij om Hem uwe liefde te toonen?

Ik houd mij vrij van zonde, opdat Zijn oog niets in mij zie, wat Hem mishaaft; ik houd mijn hart in vrede, en tracht, al wat mij overkomt in liefde aan te nemen, opdat Hij zie, dat ik tevreden over Hem ben.

Dat is wel, maar het is niet genoeg.

Ik herinner mij dikwijls, dat ik alles aan Hem verschuldigd ben; en ik tracht mij wel te kwijten van hetgene mij van Zijntwege wordt opgelegd; ik verdraag met liefde de personen, die mij niet bevallen en de gebeurtenissen, die mij weerstreven; als ik mij zwak gevoel, roep ik tot Hem; als ik vrees heb, nader ik dichter tot Hem; als ik mij aan eenige fout heb schuldig gemaakt, dan vraag ik Hem eenvoudig vergeving, en leg mij met vernieuwde getrouwheid op de vervulling mijner plichten toe.

Dat is wel, maar het is niet genoeg.

Ik schik mij naar de eischen van anderen, en beschouw mij als de *dienstmaagd* van allen, die mijne hulp behoeven, en hoed mij bovendien ooit iemand kwaad te beoordeelen.

Dat is wel, maar het is nog niet genoeg.

Wat moet ik dan doen, goede Engel, die tot mij spreekt, om aan God mijne liefde te toonen?

U opofferen, om wel te doen aan de zielen.

O, wistet gij eens, welke vreugde gij God verschaft, als gij u met de zielen bezig houdt. Eene vreugde, gelijk aan die, welke eene moeder gevoelt, als iemand *weldoet aan haar kind*.

Hoe dankbaar is zij jegens hem, die het in ziekte verzorgt; — die het eene of andere smart bespaart; — die het een teeken van toegenegenheid, een goeden raad, eene vermaning geeft; die het eene kleine vreugde verschaft, door een vriendelijk woord, eenig speelgoed of een glimlach.

Dit alles kunt gij doen voor de zielen in den min of meer uitgestreken kring uwer gewone betrekkingen.

Laat, zoo gij wilt, aan den priester, het werk van de *bekeering der zielen* over.

Bepaal gij uwe pogingen om *weltdoen aan de zielen* daartoe, dat gij u zoo nauw mogelijk in gemeenschap met haar stelt.

Zich in gemeenschap stellen met de zielen, wil zeggen: *op eene zachte, ongevoelige, aangename wijze haar over God te spreken, haar tot God te voeren, en nauwer en nauwer met Hem te vereenigen.*

Twee harten treden in gemeenschap met elkander, als zij samen over God en over Zijne liefde spreken.

Daartoe wordt niet vereischt den naam van *God* uit te spreken, het is voldoende, dat de woorden de ziel boven het aardsche en de zinnelijke genoegens verheffen, haar opvoeren tot het *bovennatuurlijke*, tot de sfeer, waarin de ziel haar leven vindt.

Spreken over het geluk van zich op te offeren, van zich zuiver te bewaren van *zonde*; over het genot, dat een kwartier uurs, doorgebracht aan de voeten van Jezus, doet smaken; over den vrede, die de ziel geniet in eene vertrouwvolle overgeving aan de Voorzienigheid, aan het geluk, dat men vindt van onder Gods Vaderoog te leven; over de vertroosting, die men te midden van het bitterste lijden vindt in de gedachte aan den Hemel, in de hoop van een zalig wederzien aan gene zijde des grafs; de zekerheid, van voor altijd gelukkig te zijn.

Dit alles is weldoen aan de zielen; men brengt haar nader tot God, en leert haar allengs de heiligheid.

Bepaal uw ijver daartoe; later zal ik u zeggen, wat gij meer kunt doen.

Inteekening op de geheele Serie

GOUDKORRELS.

Voor 1 Ex. eene reductie van	25 ⁰ / ₀
» 10 » » » »	30 ⁰ / ₀
» 25 » » » »	40 ⁰ / ₀
Bij minstens 25 Ex. van eenzelfde werkje	20 ⁰ / ₀
Bij minstens 50 Ex. van eenzelfde werkje	30 ⁰ / ₀
Bij minstens 100 Ex. gesorteerd. .	40 ⁰ / ₀

Deze collectie wordt hoofdzakelijk uitgegeven met het oog op uitdeelingen in Congregatiën, Zondagscholen en andere godsdienstige Instellingen voor de jeugd.

Zeer velen zijn hoogst nuttig om in grooten getale in de kath. huisgezinnen te worden verspreid.

BREDA, *De Uitgever,*
EDUARD VAN WEES.

De Galerij der Heilige

verschijnt in *Serieën* van 10 Deelen.
Elk deel is op zich zelve compleet en
een geheel leven.

Elke serie kost bij iateekening *f* 2,50
Afzonderlijke levens kosten 40 Cents
10 Ex. van een zelfde leven *f* 2,50.

De Eerste Serie bevat de volgende leven
De H. Vincentius à Paulo. — De H. Franc
Xaverius — De H. Benedictus — De H.
Iofaena — De H. Catharina van Zweder
De H. Antonius van Padua. — De H. Pet
Apostel. — De H. Cecilia — De H. Jozef
De H. Alphonsus Maria de Liguori.

In de Tweede Serie is verschenen:

De H. Elisabeth van Hongarije. — De
Aloysius van Gonzaga. — De H. Stan
Kostka. — De H. Germana. — De H. Brigitt
De H. Genoveva. — De H. Drie-Koningen
De Gez. Margaretha Maria Alacoque. — De
Ben. Jos. Labre. — De H. Lodewijk, K
van Frankrijk.

In de Derde Serie.

De H. Ursula en hare elfduizend Maagden
Zuster Maria Bernard. — De H. Angela Meric
De H. Augustinus. — De H. Johanna Fran
Fremiot de Chantal. — De H. Philippus Neri
De H. Clara. — H. Maagd Maria. — Marg
van het H. Sacrament. — O. H. Jesus Christi